

IUSTI LIPSI
EPISTOLARVM
SELECTARVM
CENTVRIA PRIMA
AD BELGAS.

ANTVERPIAE,
EX OFFICINA PLANTINIANA,
Apud Viduam & Filios Ioannis Moreti.

MDC. LXX. XIV.

*Cum Privilegijs Casareo & duorum Regum
& Principum Belgarum.*

ILLE^{MO} DOMINO
D. BALTHASARI

DE CVNIGA

REGIS Hispaniarum & Indiarum

LEGATO

ENTURIAM hanc EPISTOLA-
RVM ad te ire volui, etsi ad Bel-
gas ea esset. Nam quamquam
non tu è nobis (Hispania ve-
teri & inclytâ stirpe dedit)
tamen es in nobis, & maximi
Regis missu Legatum apud Principes nostros
agis, id est consilij & ingenij tui copiam in re-
bus arduis facis, & salutem communi nostræ cu-
ras. Publica si omittam, & ipsum te adspiciam;
magis etiam velle debeo. siue quia virtus sin-
gularis & doctrina tua (rarum in hac nobilita-
te ornamentum) ita exigunt: siue quia affectus
in me, quem ab initio aduentus purum ma-
gnumque declarasti. Et quidni purum? nihil
in me, aut circa me, quod adumbrare inducat:
quicumque talium magnatum ostendit amo-
rem, etiam habet. Sed tamen iste ipse affectus
ortum ab illo tuo in studia doctrinamque du-

IUSTI LIPSI
EPISTOLARVM
SELECTARVM
CENTVRIA PRIMA
AD BELGAS.

EPISTOLA I.

L. LIPSIVS GVILIELMO BREVGELIO V. C.
Consiliario Regio, & Cognato.

IUSTIVS iam in scribendo cessavi, at non in amando. quia affectu certè tibi alligor, quem iudicium mihi, non cognatio sola iniecit. Sed nubes hæc temporum, & factio civilium dissidiorū, si subducit non nihil aut tegit amicitiae hunc solem: non tamen exstinguit aut tollit. quin ecce iam pertumpit, & in istâ occasione radium aliquem ab Oceano ad te mittit. Audi hunc amicum, & crede: gnarus ille mearum rerum, sed & sensuum: ac planè habui ipsum velut arbitrum huius cordis. In studijs non cessamus, & CONSTANTIAM nostram iam videris: nisi quòd languor etiam refrigerat, tum tristitia hæc temporum, vix spe iam alleuanda. O Deus & cælites, quis finis erit? Qui me priuatim etiam exercent, & grande vulnus accepi in sororis meæ vnicae nuper morte. Quam si apud te laudem, matronam omnibus sui sexus virtutibus perfectam; frustra sim. iuxtà enim mecum nosti, & pænè dicam amasti. Sed abiit, me reliquit vnum & vltimum Lipsiorum: tum etiam duos paruos liberos, in ipso dolore onus. Obsecro te, dum absom, vicem meam subi consulendo, dirigendo, imò & regendo: quem enim, præter te, in exiguo amicorum numero, idoneum aduocemus? Obsecro & resero, is nunc esto: donec mihi fas reuifere ea loca, ad quæ animo adspiro. Vxorem,

a cognata

IUSTI LIPSI
EPISTOLARVM
SELECTARVM
CENTVRIA SECVNDA
AD BELGAS.

ANTVERPIÆ,
EX OFFICINA PLANTINIANA,
Apud Viduam & Filios Ioannis Moreti.

CLC. IOC. XIV.

*Cum Privilegijs Casareo & duorum Regum
& Principum Belgarum.*

A D
ILLVSTRES DOMINOS
PRÆSIDEM
ET
SENATORES
Consilij PRINCIPVM sanctioris.

PISTOLAS has nec si mit-
tere aliò vellem, possem;
nec si possem, vellem. Cer-
tè non debeo, neque de-
cet, eas quæ priuatim semel vobis missæ
& velut consecratæ sunt, in aliud no-
men & mancipium publicè transire.
Pleræque enim harum ad te IOANNES
RICHARDO TE Præses, te CHRISTO-
PHORE ASSONVILLI, vetustissime Se-
natorum, olim iuerunt: & nunc quoque

1

IVSTI LIPSI
EPISTOLARVM
SELECTARVM
CENTVRIA SECVNDA
AD BELGAS.

EPISTOLA I. *Brugar.*

I. LIPSIVS IANO LERNVTIO S. dico.

Nihil audio. in ius ambula. At solam Epistolam debebas mihi? imò etiam carmen, ad Tacitum meum illustrandum nomine amico. Neglegis, & facis te subito magnū. An & tu Biturigas euocatus es? Moriar, nisi risu solutus sum in epistolā amici cuiusdam mei super hoc Lacone. Iam neglego valetudinem, & abire Morboniam volo: ne videam, ne audiam ista. Vos autem quid? an satis bellè in hoc bello? Ego in isto Lugdunensi otio consenesco. nec medicina vlla nisi à litteris: non istis amœnioribus, (lusoria hæc tela aduersus Fortunā sunt) sed ab illis robustioribus. Philosophiam dico. in quam me penetro: & quidem Stoicam. Rides, & expectas, vt me videas? vultum non mutavi, sed animum. Humanitas in nobis eadem, imò fortasse maior. Scio vnde ista haurias, inquires: à Senecā. Imò ab Epicteto & Arriano, quos in pectus penitum demisi, & in animum. Incredibile est, quàm me in hac vitiorum hominumque colluie iuuent. Taciti Commentarios videbitis breui, sed duntaxat volumen prius, id est Annales. Quæ tamen ratio maxima est. nam reliqua non habent eandem obscuritatem. Iudicia vestra aut legam, aut coràm audiam. Vale. Lugduni, Prid. Kal. Ianuarij. Saluta vxorem à me & meā.

IUSTI LIPSI
EPISTOLARVM
SELECTARVM
CENTVRIA TERTIA
AD BELGAS.

ANTVERPIAE,
EX OFFICINA PLANTINIANA,
Apud Viduam & Filios Ioannis Moreti.

CLO. IOC. XIV.

*Cum Privilegijs Caesareo & duorum Regum
& Principum Belgarum.*

A D
C O N S V L E S
E T
S E N A T V M P. Q.
A N T V E R P I E N S E M.

SI QVA vrbium in orbe terra-
rum (audacter sic loquar) af-
fectus meos possidet , eam
A N T V E R P I A M esse , Am-
plissimi S E N A T O R E S , ex
animi mei sententiâ possum
profiteri . Multa me in eâ capiunt : Homi-
nes , Locus , Genius ipse loci . Homines qui-
dem , quos quis non honesti bonique appe-
tens , tales amet ? Sunt Mercuriales apud vos ,
fateor : sed ijdem virtutis , prudentiæ , qui-
dam & sapientiæ candidati aut mystæ . Et vni-
uersè si inspicimus , grauitas vbique & mo-
destia , sed & comitas quædam adiuncta &
decens alacritas animorum . Parcimonia est ,

IUSTI LIPSI
EPISTOLARVM
SELECTARVM
CENTVRIA TERTIA
AD BELGAS.

EPISTOLA I. *Vltraiectum.*

I. LIPSIVS LAMBERTO VANDER-BVRCHIO, *Decano.*

ACTVRAM profectò magnam fecimus in morte communis amici nostri N., & proprie vestra Resp. quæ metuo vt in nouos fluctus turbasque incidat, amoto quieto & perito illo gubernatore. Sed Deo & communi fato quis se opponat? Iuit quò imus omnes, nec meta sed tempus nos secernit. Alij paullo longius, alij breuius, sed omnes in eadem viâ currimus, & ad eundem finem. atque illic pœna, aut palma. Quòd te in eius quasi locum substituis, Vir Cl^m, de amore non erras: iam pridem te tuo merito amauit. quòd etiam hospitium tam benignè offers, humanitatis est, cui fateor me deuinctum. Videbo quid bonâ gratiâ amicorum aliorum possim, etsi reuerà animus ad te inclinat. Sed hac æstate, quæ iam in exitu, vix est vt fiat: spero proximâ, eaque incunte. De Opere tuo probè memini quid in sermone aliquando significâris: atque ego tibi hunc laborem exhaustum (quantæ enim lectionis ea res!) gratulor, & ad vulgandum seriò hortor. Famae tuæ ea res faciet, & multo magis publico bono. Quòd instituisti autem vitam cuiusque viri Principis perstringere, laudo: sed, meo iudicio, perstringere tantum, & remittere Lectorem ad eos qui ex professo scripserunt. Scio quàm difficile sit hic modum seruare, qui gratus sit omnibus: quoniam aliud ferè vulgus, aliud docti amant. Sed, si te noui, tu facile attemperabis, vt neque bre-